

Bilag 14.

DANSK FISKERIFORENING

København K., den 2. november 1953.

Handelsministeriet.

Vedrørende trustkommissionens betænkning om konkurrencebegrænsning og monopol.

Det må formentlig erkendes, at fiskerierhvervet betragtet som producent og sælger savner de direkte berøringsflader med de i betænkningen omhandlede emner, som må siges at være til stede for handelens og industriens vedkommende.

Det er vort indtryk, at undersøgelsesområdet, der er fikseret ved 3 punkter i § 1, stk. 1, i lov af 31. marts 1949, og som er citeret i betænkningens forord ikke ligger indenfor fiskerierhvervets umiddelbare interessefære eller omfatter forhold eller betingelser, som er aktuelle for næringsgrenens produktions- eller salgsside.

Dette må nødvendigvis medføre, at vor indstilling til den i betænkningen opridsede problemkreds og de af trustkommissionen fremsatte forslag til permanent lovgivning for området, i væsentlig grad forfølger de almindelige social- og samfundsøkonomiske målsætninger, at varer produceres og distribueres på økonomisk set rationelle vilkår, og at der tilføres markedet et rimeligt udvalg til priser, der ikke indeholder monopolprægede fortjenester i noget fremstillings- eller omsætningsled.

Det er en kendsgerning, at fiskerierhvervet — med hensyn til fangst og den eventuelt lettere forædling (sortering og isning), der finder sted, samt hvad angår de gængse og overvejende former for de afsætningskanaler, erhvervet benytter — altid har arbejdet under vilkår og efter principper, der formentlig må siges at være mere liberale og mere aftale- eller monopolfri, end tilfældet har været for noget andet erhverv. Uden at kunne binde organisationens indstilling i enhver forekommende erhvervsøkonomisk situation, er det vort indtryk, at fiskeriet, både økonomisk og erhvervspsyko-

logisk er interesseret i at bevare denne udbudsfrihed, der har fundet sit karakteristiske udtryk gennem den overvejende distribution gennem de offentlige fiskeauktioner.

Vi må anse disse formidlingsled, som er fiskernes væsentlige berøringspunkt med markedet såvel i ind- som udlandet, for værende egnet til at bevare næringsgrenens erhvervs- og konkurrencefrihed på samme tid som denne afsætningsform bevirker, at varen fra fiskernes side overgår til næste omsætningsled til den billigste pris, som udbud og efterspørgsel betinger og ved hjælp af indsætning af et minimum af omkostninger. Det er en kendt sag, at fiskerierhvervets udøvere for at afsætte varen kun indsætter omkostninger i form af egen arbejdskraft og den nødvendige medhjælp ved losning og opsætning på auktionshal, og at auktionen, hvis fortjeneste er reguleret af det offentlige, tilbageholder 1 pct.—3 pct. af varens salgsbeløb til ordningens administration og vederlag til auktionens leder.

Vi må således holde for, at den produktions- og formidlingsform, hvorunder fiskerierhvervets udøvere driver næring ikke falder ind under trustkommissionens undersøgelsesområde, som dette er fastlagt ved lov af 31. marts 1949, ligesom heller ikke de af kommissionen fremsatte forslag til overgang til mere permanent lovgivning for disse områder kan siges at berøre erhvervets udbudsside, således som fiskeriet og afsætningen er organiseret i dag.

Når kommissionen i almindelighed understreger den erhvervsøkonomiske betydning af rationalisering og standardisering indenfor produktionens og omsætningens arbejdsmetoder for at opnå størst mulig effektivitet,